

РЕШЕНИЕ

№ 1166

гр. Добрич, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, XXI СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Неделчева

при участието на секретаря Теодора С. Димова
като разглежда докладваното от Мирослава Неделчева Гражданско дело № 20213230103094 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на **ГАРАНЦИОНЕН ФОНД**, гр.София, ул. „Граф Игнатиев” №2, ет.4, представлявано от изп. директори М К. и С. С., чрез упълномощения адвокат Л. В., със съдебен адрес: гр.Д., ул. „****” №****, ет.***, стая *** срещу **А. Г. К.**, ЕГН *****, /малолетен/, чрез неговата майка и законен представител С. Т. А., ЕГН *****, село К., община Д., ул. ”****” №****, като законен наследник на Г. Ф. К.. Исковите са с пр. осн. чл.91 от КЗ /отм./ /сега чл.558, ал.7 от КЗ/ във вр. чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД. Цената на главния иск е 21456.00 лв. Ищецът моли, съдът да осъди ответника да му заплати сумата от **21456.00 лв.**, представляваща изплатено от ищеца обезщетение на пострадалото лице Звездан Златков Николов по щета №210013/10.01.2018г. за неимуществени вреди и свързаните с тях имуществени вреди, вследствие ПТП, настъпило на 27.02.2017г. по пътя с. С. – с. Л., по посока към с.Л., община Д., по вина на Г. Ф. К. /починал на ****г./, който е управлявал л.а. м. „БМВ” 523 И“ с ДКН №****без действаща застраховка „Гражданска отговорност” към датата на ПТП-то, в нетрезво състояние и без правоспособност, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се излага следното: при ПТП, настъпило на ****г. по пътя с. С. – с. Л., по посока към с.Л., община Д., по вина на Г. Ф. К. /починал на ****г./, който е управлявал л.а. м. „БМВ” 523 И с ДКН №**** без действаща застраховка „Гражданска отговорност” към датата на ПТП-то, в нетрезво състояние и без правоспособност, е пострадала З. З. Н., който е бил пътник на задна седалка вляво в л.а. м. „БМВ 523 И“ с ДКН **** Издадено е било НП по ДП №48/17г., съгласно което, виновен за ПТП е Галин Филипов /починал на място при пътния инцидент.

Механизмът на настъпване на ПТП е бил следният: на ****г. около ****ч. по пътя с. С. – с. ****, по посока към с.Л., община Д. се е движил л.а. „БМВ” 523 И“ с ДКН №****, управляван от неправопособния и алкохолно повлиян водач Г. Ф. със скорост 156 кв/ч по суха и неравна асфалтова настилка. На предната дясна седалка е пътувал Д. С., а на задната седалка, вляво – З. З. Н.. На около 500 м преди с. Л., при преминаване през неравност,

водачът загубил контрол над управлението на автомобила и е напуснал пътното платно, удряйки се в крайпътно дърво.

Ф. е управлявал без действаща застраховка „ГО“ към датата на ПТП, освен, че е бил неспособен и алкохолно повлиян.

При ПТП е пострадал З. Н., който се е обърнал към ищеца за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди и свързани с тях имуществени вреди на осн. чл.288 от КЗ /отм/. Била е образувана щета №210013/10.01.2018г., като УС на ГФ е определил на З. З. обезщетение за неимуществени вреди и свързани с него имуществени вреди в размер на 26820 лв., от които: 25000 лв. – неимуществени вреди и 1320 лв. – имуществени вреди. При отчитане на 20% съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, определеното обезщетение е било намалено в размер на 21456 лв., от които: 20400 лв. – неимуществени вреди и 1056 лв. – имуществени вреди, като сумата е била изплатена на З. Н. на ****г.

Предвид горното, ищецът е поканил единствения наследник на виновното за ПТП-то лице, а именно – малолетния му син А. Г. К. да възстанови изплатената от ГФ сума на З., но плащане не е последвало.

Ищецът претендира и сторените по делото съдебни разноски.

С разпореждане от 01.10.2021г. ДРС е изпратил на ответника препис от исковата молба и от доказателствата към нея. Разпореждането е било връчено на пълнолетен член от семейството на 17.11.2021г.

В законоустановения едномесечен срок от получаването на съобщението ответникът не е изпратил отговор на исковата молба.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства-поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

От представения по делото протокол за ПТП с пострадали лица от ****г. /л.5/ се установява, че причина за настъпилото ПТП е движение снесобразна скорост, като водача Г. Ф. губи контрол над управляваното МПС и напуска платното си за движение от ляво на посоката си на движение, излиза извън пътното платно и се удря в крайпътно дърво.

В резултат на сблъсъка са причинени щети, смърт на водача Ф. и фрактура на бедрена кост на пътника З. Н. и другият пътник Д. С. е настанен в реанимация с вероятна ампутация на десен крак. В самия протокол за ПТП както и в Наказателното постановление №48/17 год. на Началник при сектор ПП и КАТ – Добрич се установява, че Г. Ф. е неспособен водач, алкохолно повлиян и е управлявал МПС, без да има сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Гаранционен Фонд гр. София е изплатил обезщетение на увредения пътник в автомобила З. З. С оглед на горното, била образувана преписка за обезщетяване на горепосоченото лице по щета №210013/10.01.2018г. Съгласно заключението на експертите, Гаранционен фонд - гр. София определило за репарирание на причинените щети на Н. в общ размер на 21456 лв. /за неимуществени вреди и за имуществени/, които са изплатени на З. с платежно нареждане от 05.02.2018 год.

От представения доклад по щета №210013/10.01.2018г се установява размер на изплатеното обезщетение – 21456 лева, което писменото доказателство не е оспорено от ответника.

С регресна покана изх. № РП-204/11.03.2021 год., Гаранционен фонд – София поканил А. К., чрез неговата майка и законен представител да възстанови на ищеца изплатената на увредения сума в размер на 21518.20 лева, /при предявен иск в настоящото производство в по-малък размер 21456 лв./. Плащане от страна на ответника не е последвало.

За да бъде уважен предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже наличието на следните предпоставки: настъпване на пътно-транспортно произшествие; изплатено от Гаранционния фонд обезщетение на пострадалото лице, което от своя страна има вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС; обстоятелството, че причинилият ПТП водач – наследодател на ответника, е управлявал МПС, без по отношение на същото да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“; изпадането на ответника в забава за изпълнението на това задължение. По отношение настъпилото ПТП, в тежест на ищеца е да докаже и кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане съгласно чл. 45, ал.1 от ЗЗД: извършено виновно от деликвентна противоправно деяние, от което да са настъпили в причинно-следствена връзка твърдените вреди; размера на вредите.

Тъй-като виновното за ПТП-то лице е починало, искът на ищеца е насочен срещу единствения му наследник – малолетното му дете. Когато почине длъжник по едно правоотношение, неговите кредитори могат да насочат претенциите си към неговите наследници, ако те са приели наследството. Когато наследството не е прието, кредиторите разполагат с възможността да принудят наследниците в определен от съда срок, да заявят, дали приемат наследството или се отказват от него /чл. 51 от ЗН/. Приемането на наследството от наследника се явява благоприятен за ищеца положителен факт, на който той основава иска си и поради това подлежи на доказване от него, съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК. В този смисъл е и задължителната практика на ВКС - Решение № 577 от 30.09.2010 г. на ВКС по гр. д. № 732/2010 г., IV г. о., ГК, Определение № 1355 от 27.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 3353/2013 г., IV г. о., ГК и др.

В настоящия случай, ищеца, не сочи доказателства за приемане на наследството на Г. Ф. от ответника, но Гаранционният фонд не разполага с възможността по чл.51, ал.1, изр.2-ро от ЗН, да поиска от съда определяне на срок на ответника, за да заяви, дали приема наследството на починалия длъжник, или се отказва от него, защото ответникът е малолетно дете, а то не може да направи отказ от наследство, той би бил нищожен. Към момента, поради противоречива съдебна практика е образувано Тълкувателно дело №1/2021г. на ОСГК на ВКС по въпроса: „Допустимо ли е ненавършило пълнолетие лице да направи отказ от наследство и представлява ли той отказ от права по смисъла на чл. 130, ал. 4 СК?“ Все още няма тълкувателно решение. Настоящият съдебен състав приема, че отказът от наследство представлява отказ от права по смисъла на чл. 130, ал. 4 СК и затова районният съд не може да уважи молба за вписване на отказ от наследство, направен от името на малолетен или непълнолетен наследник, а дори и да беше представен по делото вписан отказ от наследство, от името на малолетното дете, то този отказ би бил нищожен.

По друг начин би стоял въпросът, ако ответникът е пълнолетно лице. Тогава, съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 ЗН, наследникът/ците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. Ако не са представени каквито и да е било доказателства, че ответника е приел наследството на своя баща, нито изрично, нито с конклюдентни действия, тогава наследникът/ците не отговарят за задълженията, оставени като пасив в наследството на наследодателя.

С оглед на горното, съдът намира, че са налице предпоставките за ангажиране на деликтната отговорност на ответника по регресния иск за поправяне на виновно причинените вреди. Ищецът е платил на З. З. обезщетение за репарирание на произтеклите от непозволеното увреждане щети и съгласно чл. 288, ал.12 от КЗ има правен интерес да предяви регресна претенция срещу наследника на виновното лице /починало при ПТП-то/ и да иска възстановяване на изплатената сума, тъй като с факта на изплащането ѝ е встъпил в правата на увреденото лице до размера на изплатеното. До датата на приключване на устните състезания не се ангажираха доказателства от ответника посочената сума да е изплатена от него в пълен размер.

Ето защо, съдът намира иска за заплащане на сумата от 21456.00 лева по щета №№210013/10.01.2018год. за доказан по основание и размер. Тази сума, ответникът следва да бъде осъден да заплати, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.09.2021 г.

Основателна е и претенцията на ищеца за присъждане на разноските по делото на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в размер на: 858.24 лв. държавна такса /л.3/, 400 лв. – депозит за вещо лице по СМЕ /л.55/ и 100.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение /приложено пълномощно от 15.12.2020г. на л.4/, или общо 1358.24 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Г. К., ЕГН *****, /малолетен/, чрез неговата майка и законен представител С. Т. А., ЕГН *****, двамата с адрес: село К., община Д., ул.***** №***, като единствен законен наследник на Г. Ф. К., починал на ***г., **да заплати на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД**, ЕИК 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Граф Игнатиев” №2, ет.4, представлявано от изп. директори М. К. и С. С., сума в размер на **21456.00 лв.** /двадесет и една хиляди четиристотин петдесет и шест лева/, представляваща изплатено на 05.02.2018г. от ищеца обезщетение на пострадалото лице З. З. Н. по щета №210013/10.01.2018г. за неимуществени вреди и свързаните с тях имуществени вреди, вследствие ПТП, настъпило на 27.02.2017г. по пътя с. С. – с. Л., по посока към село Л., община Д., по вина на Г. Ф. К. /починал на ***г./, който е управлявал л.а. м. „БМВ” 523 И с ДКН № *** без действаща застраховка „Гражданска отговорност” към датата на ПТП-то, в нетрезво състояние и без правоспособност, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА А. Г. К., ЕГН *****, /малолетен/, чрез неговата майка и законен представител С. Т. А., ЕГН *****, двамата с адрес: село К., община Д., ул.***** №*** **да заплати на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД**, ЕИК 121446665, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Граф Игнатиев” №2, ет.4, представлявано от изп. директори М. К. и С. С., сума в размер на **1358.24 лв.** /хиляда триста петдесет и осем лев и двадесет и четири стотинки/, представляваща сторени съдебни разноси по делото от ищеца, от които: 858.24 лв. държавна такса, 400 лв. – депозит за вещо лице по СМЕ и 100.00 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е обжалваемо пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните по реда на ГПК.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____